

3 februarie 2008

Ziua a XXX-a pentru Viață

MESAJUL CONSILIULUI EPISCOPAL PERMANENT AL CEI

A servi viața

Copiii sunt pentru o mare bogăție pentru fiecare popor: din numărul lor și din iubirea și atențiile pe care le primesc din partea familiei și a instituțiilor reiese cât de mult crede un popor în viitor. Cine nu este deschis către viață, nu are speranță. Persoanele în vârstă sunt memoria și rădăcinile: din grija cu care sunt însoțiți se măsoară cât se respectă pe sine un popor.

Viața la începuturile ei, viața spre sfârșitul ei. Civilizația unui popor se măsoară prin capacitatea sa de a sluji viața. Primii chemați în cauză sunt părinții. Sunt în momentul zămislirii copiilor lor: drama avortului nu va putea fi niciodată oprită și învinsă, dacă nu se promovează responsabilitatea în maternitate și paternitate. Responsabilitate înseamnă a considera copiii nu ca lucruri, de adus pe lume pentru a împlini dorințele părinților; și este important ca pe durata creșterii, să fie încurajați "să-și ia zborul", să devină autonomi, recunoscători părinților, tocmai pentru faptul că au fost educați la libertate și responsabilitate, capabili să ia în mână propria viață.

Aceasta înseamnă a sluji viața. Din păcate, tendința de a se folosi de ea rămâne puternică. Se întâmplă atunci când este revendicat "dreptul de a avea un copil" cu orice preț, chiar cu prețul unor enorme manipulări inacceptabile din punct de vedere etic. Copilul nu este un drept, dar întotdeauna și numai un dar. Cum poate cineva avea dreptul "la o persoană"? Un copil se dorește și se primește, nu este un lucru asupra căruia se poate exercita un fel de drept de generare și proprietate. Suntem convinși de aceasta, știind totuși cât este motiv de suferință descoperirea, din partea unui cuplu, a faptului de a nu putea încorona marea aspirație de a aduce pe lume copii. Suntem alături de cei care se află în această situație și îi invităm să ia în considerație, cu timpul, alte posibile forme de maternitate și paternitate: întâlnirea de iubire între doi părinți și un fiu, de exemplu, poate avea loc și prin intermediul adopției și al plasamentului; există și o paternitate și o maternitate care se pot realiza prin atâtea forme de donație și servicii în folosul celorlalți.

A sluji viața înseamnă a nu o risca la locul de muncă sau pe stradă și a o iubi și atunci când este incomodă și dureroasă, pentru că o viață este întotdeauna și oricum demnă întrucât e viață. Aceasta este valabil și pentru cel care este grav bolnav, pentru cine este în vârstă sau care încet-încet pierde luciditatea și puterile fizice: nimeni nu-și poate aroga dreptul de a decide când o viață nu merita să mai fie trăită. Trebuie, în schimb, să crească capacitatea de acceptare din partea familiilor. Uimește apoi că atâtea energii și atâtea dezbateri se fac pe tema posibilității de a suprima o viață chinuită de durere, în timp ce se vorbește și se face atât de puțin în ceea ce privește curele paleative, adevărata soluție ce respectă demnitatea persoanei, care are dreptul să se îndrepte spre moarte fără să sufere și fără să fie lăsată singură, iubită așa cum era la începuturile ei, deschisă la perspectiva vieții care nu are sfârșit.

De aceea mulțumim tuturor aceluia care aleg în mod liber să slujească viața. Mulțumiri părinților responsabili și altruști, capabili de o iubire neposesivă; preoților, călugărilor și călugărițelor, educatorilor și profesorilor, atâtor persoane adulte - nu în ultimul rând bunicilor - care colaborează cu părinții în creșterea copiilor; responsabililor de instituții, care înțeleg

misiunea fundamentală a părinților și care, în loc să-i abandoneze sau de-a dreptul să-i umilească, îi ajută și îi încurajează; mulțumiri acelorora - ginecologi, obstetricieni, infirmieri - care se angajează cu tot mai mare râvnă pentru nașterea copiilor; voluntarilor, care se dedică pentru îndepărtarea cauzelor care ar putea conduce atâtea femei la groaznicul pas al avortului, contribuind astfel la nașterea copiilor care, altminteri, nu ar vedea lumina; familiilor care reușesc să țină cu ele în casă pe cei în vârstă, persoanelor de orice naționalitate care îi asistă cu un plus de generozitate și dăruire. Mulțumiri: voi care slujiți viața sunteți partea serioasă și responsabilă a unei țări care vrea să-și respecte istoria și să creadă în viitor.

CONSILIUL PERMANENT AL CONFERINȚEI EPISCOPALE ITALIENE

Roma, 2 octombrie 2007, Memoria Sfinților Îngeri Păzitori

NB: Mulțumită colaborării cu Mișcarea pentru Viață, CADR și Pastorală Migranților, a fost posibilă realizarea traducerii Mesajului în câteva limbi străine: textul este disponibil pe portalul diecezei www.chiesadimilano.it/famiglia